

Veřejná omluva KSČ

KDE TU

BEROU DRZOST?

I to dnes platí

Co byste tomu řekli, kdybych například někoho zabil, po nějaké době se od svého činu distancoval - a tím považoval celou věc za vyřešenou? Asi byste se mi vysmáli a postavili mě před soud, který by rozhodl, zda mě zavřít do blázince či do kriminálu. Nebo byste mě počinání možná považovali za takovou urážku a výsměch všem lidským hodnotám, že byste mě na místě ufackovali.

Jaký však zvolit postup, když se podobným způsobem chová politická strana?

Pod titulkem "Veřejná omluva KSČ" publikoval v posledním čísle Proudů pan Lanfer, nový předseda OV KSČ, zprávu o okresním stranickém dokumentu. Současní okresní komunisté se v něm "upřímně omlouvají za veškeré příkoří těm členům strany a jejím (!) rodinným příslušníkům, kteří za své reformní postoje, za nesouhlas... ... museli KSČ opustit a ztratili tak i smolečenské postavení."

Nestrančí! Jím však za omluvu nestojí. - V citovaném článku se totiž od příkoří na nich napáchaných - distan-

cuji. Asi tím chtějí říci, že komunistická strana se svými předchozími zločiny nemá vlastně nic společného. Jen ty chudinky, bývalí členové KSČ, těm je třeba omluvit se za to, že ze svého privilegovaného postavení občanů I.A třídy spadli mezi nás, druhořadé obyčejné občany s omezenými právy a neomezenými povinnostmi.

Jaký závěr tedy ze zmíněného článku vyvodit? Snad jedině ten, že zdejší komunisté stále ještě nic nepochopili, že jejich mozky stále ještě tápou v temnotách někdejšího stalinismu. Jejich prvohradou povinností i nadále zůstává omluvit se nám, prostým občanům, za své zločiny a co nejhorlivěji se snažit nahradit škody, které nám způsobili. Od ničeho z toho se totiž distancovat prostě nemohou.

Jan Wunsch

Možná, že se to někomu bude zdát divné, ale i dnes při stávajících zákeřích leckery z nás může "sedět". Dost z lidí, kteří čtou dnes tyto řádky stálo v nedávné minulosti na veřejných prostranstvích a demonstrovalo svůj nesouhlas s bývalým režimem, s formou zřízení. Ta forma se jmenovala reálný socialismus. A v podstatě nešlo jen o socialismus u nás, ale o pojetí tohoto pláštiku diktatury celosvětově. A tím pádem jsme všichni postižitelní dle § 104! Jedná se v něm o hanobení států světové socialistické soustavy a jejich představitelů. Co si budeme zastírat. Nad námi vlající hesla nebyla vždy použitelná v diplomatických protokolech. A ani nemluví o skandování davů v protiokupačních demonstracích. To znamená, že tento zákon je špatný, že nerespektuje to, čemu se říká svoboda, sebeurčení, demokracie.

A za fotky, které z těch akcí máme, za letáky uložené ve skříních, za naše volání po svobodě a po lidství, za náš názor jsme i nyní souditelní. A volám tedy o pomoc. Vládo, ministři, parlamente, pomozte. K čemu je mi nový státní znak a že i soudruzi mi říkají pane, když je dosud možné za výše zmíněná "hanobení" dýchat vzduch cezený přes mříže. Burcuji tím i na Vás. Pro svoji vlastní záchranu musíme odstranit i právní podstatu těchto mastodontů stalinismu. Prosím všechny, kteří byli dle těchto "§" postiženi, aby se spojili a ... to je přeci jasné, ne?

(JV)

ČSSD v Lovosicích

Sociální demokraté v Lovosicích

Sociálně demokratická strana v Lovosicích byla rozpuštěna v r.1948, když se nesloučila s KSČ. Na poslední schůzi strany ČSSD byl zbaven funkce předsedy p.Slívko a zvolena za předsedkyni A.Brunová. Do akčního výboru města pak zvoleni Šubrt a Dvořák, při třetím zasedání akč. výb. předsedou p.Voráčkem vyhoštění, pokud nebude provedena očista strany nemůžeme ji zastupovat. Toto se nestalo, a tak byla strana rozpuštěna. Někteří členové zůstali ČSSD věrni až dodnes.

O tom by se dalo hodně psát, ale to je minulost a neradostné vzpomínky na další osudy sociálních demokratů. Dne 8.1.1990 byla v Lovosicích znovu založena strana ČSSD a ustaven přípravný výbor. Na členské schůzi 23.1.90 byl zvolen výbor ve složení: předseda Dvořák Miloslav, Tereziňská 28 místopředseda Grečl Jaroslav, Dobiášova 1077/13

Jednatel Vlček Jiří, Dobiášova 1077/9
Je nás zatím málo, ale doufáme, že se časem naše strana rozroste, i když je stará přes sto let, ale mladá srdcem a ideou za lepší život v tomto novém demokratickém státě.

Lovosice 1.2.1990 Dvořák Miloslav
Tereziňská 28
Lovosice

DEMENTI AUREOLY

Archeologové se pokoušeli fotodokumentovat ztřeštělé Turinské plátno. A ejhle! Osvítili vlastně negativ a na pozadí jím jako optický "zázrak vzkříšení" umučeného vzešel pozitiv. Tvář Ježíše Krista. Domněnka, že jde o skutečný portrét Spasitele byla vyvrácena, ale expoziční omyl se stal faktem.

Podobně dopadl náš pokus zobrazit podoběnku v TAKU. Zázrak fotocesty z pozitivního snímku přes xerox a tiskové listy ofsetu, za podpory činitele záře, způsobil, že konečný efekt v novinách je poněkud kanonizován a tvář se vzdáleně podobá Pánubohu od Jeana Effela. Technicky jde o jakýsi očištný proces. Příliš temné plochy se ve finálním provedení zecvčtlují až blednou.

Omlouváme se proto čtenářům za publikování nepřesného zjevu Zdenka Bárty, mluvčího OP. Učinit jej svatým nebylo naším záměrem a svatozár je nedopatření. Slibujeme, že při vypořádávání tváří budeme příště věrohodnější.

Za redakci TAK : Ivan Vilím
P.S. Zároveň prosíme Zdenka, aby nám promínil, že mu tímto dementi onu propůjčenou svatozár amputujeme.

ROCK·ROCK·ROCK·ROCK·

ROCK PROTI TOTALITĚ

17.2. ve 14.00 hodin proběhne v Solnicích u Rychnova nad Kněžnou koncert, kterého se zúčastní následující kapely:

UŽ JSME DOMA	OBORH
ŠANOV	FABRIKA
ROZMAZANÉ DĚTI	HOLLYWOOD
AKU-AKU	XARA
OSCAR BAND	
GUN DREAMS	

Na závěr večera vystoupí skupina AERO. Od 01,00 hodin bude zajištěna kyvadlová doprava ze Solnic autobusy. PIVO-ZENY-ZPĚV

ROCK·ROCK·ROCK·ROCK·

INVALIDA NENÍ ČLOVĚK ?

Na začátku ledna jsem byl pozván na míting OP Státního statku Snědovice, který se konal za účasti pacientů ÚSP pro tělesně postižené ve Snědovicích. Ti mě informovali o katastrofálním stavu tohoto zařízení. Paní Dolorás Hunová, jež byla umístěna do psychiatrické léčebny poté když kritizovala poměry v ÚSP před členkou strany a měla být zbavena evéprávnosti nás pozvala na návštěvu léčebny. Na KC OP jsme se dohodli, že ústav navštívíme 1.2.1990. Odjeli jsme tedy ve složení Zora Bártová, Pavla Jochnová, zdravotní sekci, Videožurnal Situace, a já, Pavel Vilím za odborové fórum.

Snědovice mají kolem 700 obyvatel a nejsou na mapě ani na orientačních tabulích, a tak jsme měli hodně práce a tím, abychom je našli. Samotná příjezd k ústavu vypadá neutěšeně. ÚSP je umístěn ve starém barokním zámku, značně zchátralém. Na nádvoří stojí stále mnoho invalidních vozíků, velmi zastaralých, ale i za ně musí být invalidé vděční, neboť v ústavu je mnoho takových, kteří vozík nedostali a nemají tak možnost se pohybovat. Budova zámku je patrová a v celém objektu je pouze jeden výtah, muzejní kousek, malý a v nejbližší době se připravuje jeho generální oprava, takže bude delší dobu vyřazen z provozu.

Ústav má kapacitu asi 80 osob. V pokojích, kde bydlí mnoho lidí není žádná šance na soukromí, věková struktura je od 18 let prakticky do smrti. Pacienti, kteří by měli být vzhledem ke svému věku převedeni do domova důchodců, zůstávají ve snědovickém ÚSP, protože jinde pro ně není místo. Pohled na koupelnu je zdrcující. Pět van, shnilá okna, plesnivá zdi. Žádné pomocné zařízení k tomu, aby sestry mohly dostat nemocné do vany. Jídelna nedovoluje, aby se mohli pacienti stravovat najednou. Rehabilitační oddělení je vybaveno několika žíněnkami, velmi starým posilovačem rukou, dvěma kenny-stoly (že by dar sestry Kenykové). Vybavení chybí i rehabilitační pracovník. Při dotazu na léčebné procedury si mě personál prohlédl, odkud jsem spadl. Kladu si otázku, zda personál ve složení pět SZP, pět NZP, jeden PZP na 80 lidí je dostačující. O zdraví pacientů se stará pouze obvodní lékař, dojíždějící 2x týdně z Hoštky. Kulturní život, zájmová činnost, práce i sport se odehrávají v jedné místnosti zvané "společenská".

Většina pacientů není postižena jen tělesně, ale i těžce mentálně. A mezi

těmi žijí lidé s normální inteligencí, jež nemají rodinu a jsou odkázáni na pomoc druhého člověka. Otřesně smutný je příběh mladého manželského páru. Oba jsou tělesně postižení a z nepohoditelných důvodů byl manžel přeřazen do jiného ústavu. Podle zákona o rodině mají manželé právo žít spolu. Přání tohoto manželství žít v jednom pokoji, nebo aspoň v jednom ústavu je zatím jen přání.

Finančně a hlavně psychicky nepříznivě působí na invalidy nemožnost pracovního zařazení. Bude důležité umožnit invalidům práci v přijatelných podmínkách a ve vhodném pracovním zařazení, aby získali pocit uplatnění ve společnosti.

Vedoucí ústavu, pan Rostislav Kolačev má v náplni své práce sociálně a esteticky rozvíjet osobnost postiženého, zatím jen hasí katastrofální existenční problémy ústavu, někdy i za hranicí ústavu. Ústavy mají na starosti ONV, KNV, krajské metodické středisko, ministerstvo zdravotnictví, Inva. Zatím jejich péče nebyla znát a pokud byla, tak pouze v zápisech z různých jednání.

budou studentky bydlet?

To je otázka, kterou se zabývalo jednání, jež proběhlo ve středu 31.1.1990 na MěstNV v Litoměřicích. Zúčastnili se jej zástupci KNV, MěstNV a litoměřických škol. Ke dvěma stávajícím středním školám v našem městě, SPgŠ, GJJ by měla přibýt ještě jedna: Střední zdravotní škola. O problémech s bydlením současných litoměřických studentek jsme již v našem listě informovali. Podle středního jednání by tato ožehavá otázka měla být řešena otevřením SPgŠ v Liberci, kam by měli nastoupit první ročníky (ale možná i druhé a třetí), a zajištěním zvláštní autobusové dopravy Česká Lípa - Litoměřice. Nikoho již asi nezajímá, že tato trať je dlouhá 42 km, tudíž z jednoho konce na druhý nás autobus přepraví asi za třičtvrtě hodiny a nikdo už nepočítá čas, který studentky strátí cestou do

Všem obyvatelům pobírajícím invalidní důchod bude podle nového zákona o dejmata část, protože jsou "v ústavu s veškerým zaopatřením" a bude jim ponecháno jen 310 Kčs měsíčně. Za tuto částku si mají invalidé pořídit oblečení, hygienické potřeby a jiné drobnosti. Za odebraný invalidní důchod je obyvatelům hrazeno ubytování, strava, televize /jiná kultura, výlety téměř neexistují/. Výstižné bylo líčení jednoho obyvatele ústavu, který nemůže ušetřit na dárky pro své milé.

Na závěr bych chtěl citovat Dr. Jedličku: "Vrocholným cílem péče o mrzáky musí být snaha učinit z nich platné členy společnosti lidské." Na sklonku tohoto století se nám podařilo pouze nahradit slovo mrzák slovem invalida, ale vrchol cíle je stále před námi. Vysílám za všechny pacienty ÚSP Snědovic SOS a prosbu k tomu, aby se podmínky jejich života začaly okamžitě zlepšovat, aby i tyto lidé mohli žít v prostředí důstojném pro člověka.

Pavel Vilím

Televize ve středu

Pan prezident Fešička pověsíl ručnick Slávači jej věší na topení u stropu Vymalovat školu Havlovi daj učni Prezidentský úřad h a s í potopu.

Pane presidente, nemohli jste mi nějakých známých? Mám vrschbo.

HAPPENING S RUDOU ARMÁDOU

V sobotu 3.2. v poledne odstartoval z Kimonského náměstí mírový pochod. Směr hlavní vjezd do ruských kasáren. Sraz byl u Jelena a v cstatních hospodách. Po kuláši jsme už všichni (asi 400 lidí) byli na náměstí. Manifestujícím s papírovými čepicemi, v nesmyslných uniformách a se zběsilou výstrojí se dostalo poučení o bezpečnosti či nebezpečnosti celé akce od místního šéfa posádky, českého podplukovníka. Upozornil na špatnou nervovou stabilitu sovětských vojáků. Po jakýchsi zmatených formalitách poslanec parlamentu p. Heřmana Chromého se konečně vyšlo.

Velice avantgardní dechovní Fabrikanti, umístění na bojově vyzdobeném undergroundovém nákladáku, přitahovali značnou pozornost. Zúčastněná veřejná bezpečnost razila průvodu cestu městem. Místní obyvatelstvo se šokováno vyvali-

lo přímo ve městě. Znamená to asi dvě hodiny stráty času jež by studentky jinak sloužil ke studiu nebo odpočinku. Prostě - ubytovací podmínky pro studentky se v našem městě asi jen tak nezlepší. Uvažuje někdo o tom, že podobná situace může vzniknout za nějaký čas také na nově vzniklé Střední zdravotní škole? Byly navrženy budovy, o nichž lze uvažovat do budoucna jako o domovech mládeže, ale většina z nich byla zamítnuta již předem. To nás má uspokojit poplácávání po ramenu a slova: "Vždyť jsou v Litoměřicích i horší budovy než je Domov mládeže v Pražské ulici!"

Jaký je tedy výsledek středního jednání? Mhavé odpovědi, které v nás, studentkách, nevbuzují naději na brzké řešení našeho problému.

Jitka Vlková

JUNÁK HLÁSÍ

Po ukončení kursu pro budoucí vedoucí oddílů budou založeny oddíly Junáků, Skautek, Vlčat a Světlušek. Junák středisko Litoměřice zve proto všechny rodiče, kteří chtějí přihlásit své děti do těchto oddílů na besedu, která se uskuteční v úterý dne 13. února 1990 v 17 hodin v budově Okresní odborové rady v Litoměřicích, Leninova ulice. Při této besedě budou přijímány přihlášky.

5. února 1990

Vosáhlo Jaroslav
Dlouhá 27
Litoměřice

lo do oken. V zápětí se s výskotem přidávalo k průvodu.

Před základnou se zástup zastavil. Místní OP se pokoušelo další průběh akce organizovat. Marně. Došlo i na vystoupení nejvyššího komandanta sovětských vojsk, potom pan Chromý přečetl zběsilý pamflet, ve kterém nepromlouval ani tak k cizím vojskům, jako k nám ostatním. Poté všichni naházeli na hromadu před vrata základny své luky, papírové a dřevěné samopaly, transparenty a takové věci. Fabrikanti opět rozbouřili plechy. Sověti koukali na skládku jako když jim uletělo včelstvo a šlo se zpátky.

Hlavní pořadatel, Patafyzické kolegium Nový Bor, ještě nevytáhlo své největší trumpfy. Účastníci sdařilého happeningu spolu s Fabrikanty zakončili sobotu v restaurantu Noviny pod Ralskem. A pak už zase bylo ráno.

(A.S.+J.V.)

STRAŠIDELNÁ EVROPA

Východní Evropa náhle propadá národnostní nenávisti a předsudkům - konstatuje americký týdeník Time (29.1.1990) a uvádí důležitá fakta, jejichž potenciální hrozbu si ještě ani zcela neuvědomujeme: v jihozápadním Polsku v oblasti Slezska bohatého na přírodní zdroje a v bývalých provinciích Pomoranska a Východního Pruska, kde žili milióny Němců ještě před druhou světovou válkou, kdy bývalá tato území součástí Německa, žijí stále stovky tisíc etnických Němců. Slezsko připadlo Polsku v roce 1945 a většina místních Němců byla vypuzena nebo uprchla na Západ. Někteří dnešní politici v NSR, kteří stojí na pravém křídle, odmítají se zříci svých požadavků na tuto oblast.

V Rumunsku žije téměř 1,7 miliónu etnických Maďarů v severozápadní provincii Transylvánie, která byla až do roku 1918 součástí Maďarska a která si udržuje vyšší životní úroveň i vzdělanost než jaká je v ostatních oblastech Rumunska. Persekuce těchto Maďarů Ceausescuovým režimem vyprovokovala velké bouře a protěť a posílila požadavek navrácení Transylvánie Maďarsku.

V Jugoslávii tvoří Albánci 90% populace v jižní provincii Kosovo, která leží přímo na hranici s Albánií. Napětí mezi kosovskými Albánci a Srbskem, které je obklopuje a kde žijí největší a nejmocnější jugoslávské národnostní skupiny, v posledním desetiletí zesiluje. Srbové se obávají, že se budou chtít kosovští Albánci spojit s Albánií, a jsou rozhodnutí tomu zabránit.

V Bulharsku zanechalo pět století turecké nadvlády 1,2 mil. etnických Turků. Před Todorem Živkovem byli nuceni přijímat bulharská jména a vzdávat se své muslimské víry. Nová reformní vláda sice tuto rasistickou politiku zrušila, ale místní nacionalisté podporovaní skalními komunisty proti obnovení kulturních a náboženských práv Turků protestují.

Dalším ohniskem napětí se stává Moldávie. Sovětskou Moldávskou republiku zřídil Stalin v roce 1940 spojením Bessarábie, kterou anektoval (tehdy byla součástí Rumunska), se sovětským územím. V republice žijí dosud dvě třetiny Rumunů a půd Ceausescu podnítl zájem

na obou stranách hranice o navrat Bessarábie Rumunsku.

Taková jsou fakta. A jak se projevují v praktickém životě? Na náměstí před bulharským parlamentem v Sofii stojí bronzová socha cara Alexandra II., která byla vztyčena vděčnými bulhary na památku ruského vítězství v letech letech 1877-8 nad Turky, čímž skončila jejich pětisetletá poroba. Nyní se stala tato socha symbolem slovanského nacionalismu komunistů. Den po dni se v krutých erazích scházely tisíce Bulharů okolo této sochy a se zatáty písní hrozily Turkům: "Turci do Turecka!", "Bulharsko pro Bulhary!" Sovětský prezident Gorbačov musí v současné době čelit separatismu ve většině ze svých 15 republik a východní Evropa zjišťuje, že dlouhé napětí po více než 40 let moskevským imperiálním nyní znovu ožívá!

Tyto nacionalistické tendence jsou výsledkem desetiletí válek a cynické politiky diktátorů, kteří si podle libosti posunovali hranice státních útvarů, aniž by brali v úvahu zájmy lidu. Výsledkem je, že na konci 20. století jsou národnostní menšiny prostě všude. Tedy i v Československu. A dnešní politikové je nemohou ignorovat. Je nesporné, že národnostní menšiny mají mít svá práva. Nelze však přehlížet, že pod pláštíkem demokratických sil se mohou leckde skrývat i sily demagogické. A jak snadné je tyto síly probudit ukazuje právě příklad Bulharska.

Ale pro příklad nemusíme chodit až do Bulharska. Z Československa byly vystěhovány tři milióny sudetských Němců. Je tomu už

dávno. Ale síla starých nechtutých vášní se projevila naplno, když Václav Havel kritice před tím, než byl zvolen prezidentem ČSSR, dal najevo, že v zájmu urovnění vztahů mezi dvěma národy v srdci Evropy by měla naše země podat přátelskou ruku vysídleným etnickým Němcům. Skalní komunisté okamžitě vyčítali svou přiležitost a opět rozpoutali - navzdory svým internacionálním idejím - kou-

UKVAPENÁ ROŠÁDA

Rošáda je šachový výraz. Je to dvojtah, při kterém mění svá pole král a věží. Rošáda na královském křídle je malá, na dánském velká. Hráč si musí dobře rozmyslet, která z nich je pro úspěšný vývoj hry výhodnější a zda ji vůbec provést, neboť jí lze použít během partie jen jednou a dokonce s figurami, vstupujícími do této translokace, se nesmí předem hnout. Účinně a v pravý čas provedená rošáda je strategicky velmi důležitý tah, který si vyžaduje důkladnou analýzu momentálního stavu na šachovnici a prognostické schopnosti. Ale nemluvíme o šachích, i když nám elouží k ilustraci.

Jakýsi velmistř, patrně Rada MěNV, rozhodl, že do bývalého Domu politické výchovy v areálu Zahrady Čech bude umístěna Střední zdravotní škola. Řeší se tím okamžitá situace, vlastně první varianta, která spontánně šachistu napadla. Budíž. Osobně to však považují za řešení nanejvýš nousové a z hlediska perspektiv nepromyšlené. Řešitel myslí pouze na jeden tah dopředu a reagoval impulzivně na bezprostřední stav. Celková koncepce města a školství však vyžaduje promyšlenější analýzu a předvídatost. Asi bych se rozhodl pro rošádu větší, již by však předcházelo ještě několik tahů a kombinací, aby posíleně lépe vyhovovala dalšímu vývinu partie i partiím města.

Zdravotnická škola by měla být ve městě a ne na jeho periferii. Nedovedu odhadnout, kolik drahého času stráví její frekventantky docházením za prací do nemocnice a poliklinik až s areálu Zahrady Čech. Kam jí však umístit?

Útvary SNB, VB, StB a jím příbuzné okupují v Litoměřicích jednak velkánskou budovu bývalého Division Korps Komanda v Eliášově ulici, dále pak velký blok domů v ulici Michalské a řadu prostor (snad vyšetřovny) v ulici Pražské. Kromě toho další správa MV, oddělení pašů a včr má svůj stánek v areálu Družba. Nemám představu, kolik prostor se uvolní rozpuštěním složek StB, ale jsem toho názoru, že by bylo užitečné správně se rozhodnout, čeho je společenosti více třeba, čeho je větší nedostatek. Zda střední zdravotnického personálu či policie. V každém případě však expanzivní snahy bezpečnostních složek rozšířit svá teritoria ještě o bloky domů v Eliášově ul. (vyšetřované čísla 9, 11, 13), se mi v současné době zdají být maximalistické.

Sentimentálně vzpomínám na doby, kdy bezpečnost města zajišťovali pánové Königsmark a Hadráček (pravda, na váhu měli jako celá rota poohůzkářů) a několik dalších, na pratece spočítatelných příslušníků. Snad (u dvou jmenovaných) díky jejich objemu) měli větší autoritu a tak nepotřebovali tolik techniky a nemovitostí. Tenkrát jsem však naivně doufal, že čím více se budeme řídit tzv. morálním kodexem budo-

řavou kampaň. Rozzuření demonstranti pokračovali v ráhou a dožadovali se toho, aby žádná omluva - ono tolik potřebné smířlivé gesto - nebyla pronesena.

Co ještě k tomu dodávat? USA, Japonsko a Evropské hospodářské společenství mohou pomoci našim národům mírnit etnické napětí ekonomickou kooperací a různými programy technické pomoci. Takovou pomoc rutně potřebujeme. Ale peníze bez obratné diplomacie nejsou všemocné. Potřebujeme tedy i obratné politiky. To vše nyní přichází. Ale dokud bude duch nacionalismu stráž přmo v našich hlavách, budeme prostě žít ve strašidelné Evropě.

PhDr. Dušan Kalen

vatele komunismu (MOKOBUKO), že bude ubývat potřeby policajtů. Vždyť snad pouze ti, jimž je dnes nad 50 let, nebyli vyhováni Pionýrem a přesto kriminalita neklesá. Předpokládáme však a věchňi se o to přičinujeme, aby klesala. Pak by určitě stačilo, aby se oddělení SNB z Michalské ulice vešlo do oněch opuštěných domů v ulici gen. Eliáše a Zdravotnická škola by se mohla umístit místo této policejní stanice. Pak by Dům politické výchovy, resp. jeho budova mohla sloužit potřebám Zemědělského učiliště, které po této budově též pošíhává, neboť je rozseto na několika místech okresu. V areálu Zahr. Čech by pak našli široké pole působnosti budoucí zahradníci a zahradičnice, přičemž by se jejich praxe dala realizovat i na blízkých pozemcích bývalého školního statku.

Z této rošády pak plynuhá tato pozitivita:

- 1) Zdravotnická škola by byla v centru - blíž k praxi
- 2) Útvary SNB by byly soustředěny do jednoho prostoru, aby občan, který by jejich služby potřeboval, se nemusel na příslušné oddělení trefovat na dva pokusy.
- 3) Jednotlivé složky Zem. učiliště by měly k sobě blíž a praktická výuka by byla smysluplnější a účelná.
- 4) Výrobní praxe zemědělských učňů by prospěla zvelebování výstaviště ZČ, jak během roku, tak při aranžování výstav.
- 5) Zahrada Čech by se tak mohla stát pro město institucí s celoročním využitím.
- 6) Řeší by se tím i problém města s nedostatkem rekreačních zón a ploch.

Možná, že by se našly ještě další důvody, fundovanější podložené, nebo přímo elegantnější řešení. Snad je tato varianta též nedostatečně prozíravá, ale jeví se mi alespoň o tah perspektivnější, než ono ukvapené řešení, které považují za provizorní. Bylo by dobře, kdyby se k tomuto námětu vyjádřily všechny kompetentní instituce, aby uvedly laické nepřesnosti na pravou míru a napsaly nám. Zúčastněné strany, scupeři Rady MěNV v této simultánní partii (ZČ, SNB, Odbor školství, ZOU, SZŠ, Státní statek a další, i občané) by měly vznést svá pro a proti. Rádi jejich požadavky, námítky a návrhy na stránkách našeho listu TAK otiskneme.

3.2.1990

Ivan Vilím

... Kdo se směje naposled? ...

- Crrr, buch, buch, buch ... crrr, buch
- Kdo je ???
- Tady Státní bezpečnost.
- Fuj, to jsem se lekla, já už vysle-
že je to Občanské fórum.

MÁ PANENKO, HOŘÍ

Byla to shoda náhod anebo ďáblův úskok, že v pátek vyšel v TAKU rozhovor se Zdeňkem Bártou o rekonstrukci Rady ONV a hned večer uvedla televize film Hoří má panenka. Ať už to bylo jakkoli, ten, kdo sledoval oboje, nemohl se zajisté ubránit mnohým paralelám mezi výběrem adeptek na Miss hasičského bálu a praktikami Okofo (Okresní koordináční centrum OF) při navrhování kandidátek a kandidátek do poslance do Rady ONV a jeho pléna.

Sice dobře víme, že plesový výbor hasičů byl ve své době karikaturou tehdejšího politbyra ÚV KSČ (mnozí se to stále ptají), a že tedy Forman nemohl nic vědět o Občanských forech a jeho koordináčních centrech, přesto je jeho kritika trefná a nealtruistická. Podobnou vizionářskou schopnost měl snad pouze George Orwell ve svém románu "1984", který napsal už v letech 1947-49.

Teď na vrub nadčasovosti a permanentní aktualnosti tohoto filmu nechť padají výčitky, že toto podobství je stále platné, že se trefuje do vznešených snah a cílů Občanských for. Nelze tedy nařknout Formana, či ty, kteří si láte nápadné podobnosti všimli, z toho, že staví pseudorevolučnost těchto rekonstrukcí do špatného světla. Je to politika malosti, která se do širokého záběru Formanova pohledu sama vyostává i po tak dlouhé době.

Kdo zažil to všeliké kádrování, doporučování, odvrhávání, šacovní, obnažování, přechvalování a prověřování kandidátů, kdo byl přítomen onomu handrkování se o přednostě a vady jako na trhu s kobyly při sestavování Rady a pléna ONV a měl trochu z pozorovací schopností Formana, měl by látku na film neméně tragikomickéjší. Dckonce se mi zdá, že kabinet-

ní politika za zamčenými dveřmi místnosti za výčepem (cpakují za výčepem) s vyloučením veřejnosti (zvědavé maminky) byla o něco demokratičtější, neboť "objekty" kandidátky, ač u zdi, přesto se aspon porotě představovaly, kdežto při výběru poslanců do ONV bylo hlavním kritériem "jedna paní povídala" nebo zprostředkováná doporučení příbuzných či kompliců, přičemž přísloví o zajáci v pytli a o zubech darovaných koní nepřišla zkrátka.

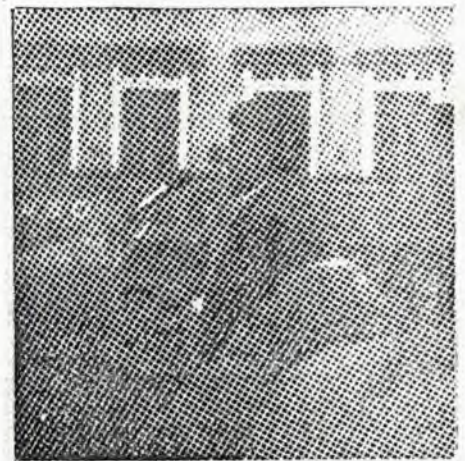
A tak bych se ani nedivil, kdyby navržený poslanci z podia ONV ještě před započetím tohoto tyátru s hanbou utekli a nebo, že se ti, kteří jsou k šancím násilně přemlouvání, ze skromosti raději ukryjí na záchod. Také by nebylo divu, kdyby zatím, než se ta všechny hlediště a prádla properou, než to defilé ambic a donucení začne, nám shofela chalupa nad hlavou a nebo nám někdo mezi tím rozkradl těžce nabytou svobodu, která se nám pod zdiskreditovanou kontrolou váří někde na stole tomboly.

... a neuved nás v pokušení a zbav nás od zlého...

Avšak je nebezpečí, že čišníci s kasírtaškou už obcházejí.

3. února 1990

Ivan Vilím

Tímto experimentálním obrázkem se ještě vracíme k veřejnému ehromoždění občanů 1. února na Mírovém náměstí v Litoměřicích. Na tomto mítinku, pořádaném CKCOF, vystoupil i pan Červín. Fokud tlak tohoto obrázku nevyjde, omlouváme se jak jemu, tak i čtenářům. Děkujeme za pochopení.

PROGRAM PILÍŘEM

Mediávně navštívil naši redakci jeden z aktivistů Občanského fóra v Rumburku. Kromě jiných zajímavých informací o činnosti tamního OF jsme od něj získali text jejich programu. Je stručný, jasný a přehledný - ostatně osuďte sami:

Programové cíle

Občanského fóra v Rumburku

Celospolečenská krize, do které se náš stát dostal, se velmi projevila i v jednotlivých městech.

Řešením této situace je změna systému řízení, kdy o našich problémech nebude rozhodovat někdo jiný, ale my sami.

V současné době proto usilujeme o tyto cíle:

1. Svobodné volby
  - podpora vznikajících politických stran a zájmových organizací
  - propagace těchto stran a hnutí
  - příprava voleb v roce 1990
  - dohled nad průběhem voleb
2. Životní prostředí
  - odklon automobilové dopravy TIR
  - plynofikace města (informace MěRV o jednáních a výsledcích)
  - komplexní řešení ozdravení Mandavy
3. Odtřizení Šluknovského výběžku od Děčína
  - samostatná správa oblasti
  - vyjádření stanovisek všech OF, MNV ve výběžku
4. Kultura
  - spolupráce na tvorbě programů ve městě a DK ROH
  - vytvoření nezávislé komise pro kulturu
5. Městské komunální problémy

Rumburk 28.12.89 OF Rumburk

Je to dokument zásadního významu pro činnost tamního OF. Jemu je podřízena struktura a organizace, od něj se odvíjí veškerá činnost. Dalo by se říci, že bez nějakého takového dokumentu se neobejde činnost žádného OF - tím spíše, chce-li se nazývat "Okresním koordináčním centrem. Pro mno-

hé jistě bude překvapením, že existují OF, která se bez něčeho takového obejdou. Ba dokonce uvnitř jejich kolektivů funguje jakákoliv zmínka o programu jako červená muleta toreadora na býka. Je smutné, že jedním z takových OF je i to naše, v Litoměřicích. Když se skupina aktivistů zdejšího OF, soustředěná nyní kolem nezávislých novin TAK, snažila na konci prosince a v lednu opakovaně prosadit koncipování jakéhosi podobného dokumentu, prostě narazila. Je to těžko pochopitelné. Vždyť stanovení cílů (byť dílčích) je nezbytně nutné pro volbu metod a uzpůsobení struktury. Tam, kde takový program chybí, může docházet k zaměňování cílů společných cíli osobními - o metodách ani nemluvě. Je totiž pak těžké vůbec uhodnout v čem se má osobní cesta shoduje s cestou toho druhého, kde je společná pro nás všechny a kde se rozcházejí. Chybí kritérium, podle něhož můžeme společně posoudit, kdy je počínání jedince použitelným vodu na svůj vlastní mlýn a kdy na ten náš společný. O tom že se tyto dvě věci mohou podstatně lišit, snad nemusím nikoho přesvědčovat. Existence takového programu by mohla zabránit i mnoha různým, snad i zbytečným, osobním neshodám. Jistě by se tím ušetřilo množství sil a nervů, mnozí by se třeba neodtáhli od oné úzké skupinky osob, které se nazývají OKCOF. Nezbývá než konstatovat, že rumburští jsou na cestě k demokracii už o hodný kus před námi.

(JW)

Vydává:
TAK, NEZÁVISLÉ NAKLADATELSTVÍ
Mírové nám. č.p.17, Litoměřice
PSČ 412 01, telefon 3553
Registrováno Ministerstvem
kultury ČSR
registr. zn. MK ČSR 5157
Šéfredaktor Jan Wunach
PIŠEME PRO VÁS - PIŠTE PRO NÁS
Náklady na vydání jednoho
výtisku činí 1 Kčs. Děkujeme.

KC OF 5.2.1990

Jako vždy v pondělí v podvečer se sešli zástupci OF z okresu, aby rokovali jak dál. O čem byla řeč? O infiltraci skupin OF v malých obcích komunisty, kteří vážně znemožňují jejich akceschopnost faktickým rozbíjením schůzí, o konkurenci na nové vedoucí odbory ONV a o nereálných požadavcích na nové vedoucí pracovníky. (Zveřejňovat v konkursních požadavcích pět a více let ve vedoucí funkci je zcestné. Musíme si uvědomit, kdo a jak se do těchto funkcí za režimu dostali) Dále se hovořilo o tom, kdo má být na kulatých stolech a kdo na KC OF. Zveřejněna byla i informace o možném kandidátu na nového okresního prokurátora Dr. Rambouska. KC se k této otázce z objektivních důvodů nevyjádřilo, neboť nevlastní o tomto pánovi dostatek informací. Rada MěstNV jako celek odstoupí dle informací pana Malíře dne 6.2.1990. Občanské fórum Litoměřice navrhuje jako kandidáta na starostu Dr. Nováka. Vyzývá všechny, aby navrhli své kandidáty na nové radní. Možná, že se podaří vynikající obchod, prodat Stalina za více než nějakých čtyřicet tisíc marek, jak bylo dohadováno místním OF v Brémách. Transakce se ujala Čs.obchod. komora. Bouřlivá byla polemika kolem nové nemocnice a polikliniky v Koudnici n.L.. I náš nezávislý TAK byl veřejně pranýřován, že prý máme zvláštní systém informací, jak pravil pan Bárta. Připravovaný sněm OF nebude, jak bylo původně navrženo, v bývalé budově OV KSČ, ale na ONV. Jednotlivá OF budou připravovat volby. Na další koordináční centra nebudou již (mimo mimořádných konzultací) zvány politické strany a CP závořů.

Jiří Vavřina